

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/341/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5414203045
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5414203045.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Urbana a sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci navrhovateľa DPS financial consulting, s.r.o., so sídlom Trnava, Mikovíniho 10, IČO: 46 713 930, právne zastúpeného advokátkou JUDr. Ivanou Zmekovou, so sídlom D., U. XX, proti odporkyni S. N., nar. XX.X.XXXX, bytom U., U. XXX, o zaplatenie 955,93 eur s príslušenstvom, na základe odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 5C/72/2014-103 zo dňa 19. februára 2015 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom **n e p r i z n á v a** náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd (v celom rozsahu) zamietol návrh navrhovateľa. Vychádzal z toho, že nebolo sporné, že vzťah medzi účastníkmi je vzťahom spotrebiteľským. Nadväzne konajúci súd v zmysle § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. bol povinný z úradnej moci prihliadnuť aj na premlčanie nároku uplatňovaného voči spotrebiteľovi (odporkyni). Okresný súd zdôraznil procesný charakter označeného zákonného ustanovenia, čo podmieňuje jeho aplikáciu vo všetkých konaniach, t.j. i v takých, ktoré začali pred účinnosťou novely zák. 250/2007 Z.z. zákonom č. 102/2014 Z.z. V otázke premlčania je pritom potrebné postupovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, keďže spotrebiteľský vzťah je typickým občianskoprávnym vzťahom; uvedený dlhodobý prístup/záver súdnej praxe bol potvrdený aj (aktuálnou) novelizáciou § 52 ods. 2 Obč. zák.

V konkrétnostiach súdnej veci okresný súd konštatoval, že návrh na začatie konania bol podaný 12.6.2014. Z vyjadrení samotného navrhovateľa pritom vyplýva, že dotknutá zmluva zanikla odstúpením zo strany banky (právny predchodca navrhovateľa) k 30.9.2010 a nárok sa stal splatným najneskôr 15.10.2010. V čase podania návrhu tak bol uplatňovaný nárok v celom rozsahu premlčaný. Okresný súd neprihliadol na zmluvu o uznaní a splácaní záväzku, pretože, hoci odporkyňa danú písomnosť podpísala, súčasne zaslala navrhovateľovi aj námietku premlčania; napokon ani medzi účastníkmi nebolo sporné, že skutočnou vôľou navrhovateľky bolo pohľadávku neuznať.

Nad bezprostredný rámec rozhodujúceho (právneho) posúdenia okresný súd uzavrel, že posudzovaný vzťah nebol (v čase uzatvorenia) bezúročný a bez poplatkov; ktorý záver podrobne (s odkazom na podmienky definované bezprostredne dodávateľom) vysvetlil. Obdobne konštatoval, že uplatňovaná pohľadávka nebola zo strany navrhovateľa ani náležite preukázaná. O trovách konania okresný súd rozhodol tak, že v spore úspešnej odporkyni ich náhradu nepriznal, pretože si tento procesný nárok neuplatnila a zo spisu ani nevyplýva vznik trov na jej strane.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie navrhovateľ, ktorý sa alternatívne domáhal jeho zmeny tak, že návrhu bude v celom rozsahu vyhovené, alebo zrušenia a vrátenia veci

na ďalšie konanie. Poukazoval na to, že až do účinnosti zákona č. 102/2014 Z.z., ktorým bol (okrem iného) novelizovaný Občiansky zákonník, sa (aj) právny vzťah medzi účastníkmi posudzoval podľa Obchodného zákonníka. To znamená, že premlčacia doba bola štvorročná, z čoho vyplýva, že návrh v súdnej veci bol podaný včas. V tejto spojitosti odvolateľ tvrdil, že okresný súd sa jeho argumentáciou nezaoberal.

Nesúhlasil ani so záverom o nepreukázaní nároku, keďže v konaní predložil „neštandardný dôkaz“ od banky, ktorej „autorita by snáď mohla súdu preukázať návrh navrhovateľa“. Navrhovateľ uviedol, že odporkyňa sa niekoľkokrát vyjadrila, že uznáva svoj dlh a až po opakovanom „navádzaní“ zo strany okresného súdu vzniesla námietku premlčania. Celkovo odvolateľ namietal postup súdu, ktorý viedol k zvýhodňovaniu odporkyne. Doplnil, že okresný súd „manipuluje s nepodloženými informáciami o údajných vyjadreniach jeho právnej zástupkyne“.

Odporkyňa v reakcii na odvolanie uviedla, že „zmenila svoje rozhodnutie“ a dlžnú čiastku je ochotná zaplatiť; maximálne však po 20 eur mesačne.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu vymedzenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 za súčasnej aplikácie § 156 ods. 3 O.s.p.) napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Spotrebiteľské právne vzťahy predstavujú osobitný druh právnych vzťahov, ktoré zahŕňajú tak zmluvy uzavreté medzi dodávateľmi a spotrebiteľmi podľa Občianskeho zákonníka, ako i podľa Obchodného zákonníka. Je nepochybné, že sa nejedná o vzťahy medzi dvoma podnikateľskými subjektmi, ale o vzťahy podnikateľa (v pozícii dodávateľa) a fyzickej osoby mimo rámec výkonu jej podnikania, či povolania (v užšom význame slova). Tieto vzťahy sú svojou povahou jednoznačne vzťahmi občianskoprávnymi, preto aj na súvisiace otázky - vrátane otázok premlčania - je potrebné aplikovať Občiansky zákonník tak, ako to správne učinil súd prvého stupňa.

Skutočnosť, že zákonodarcou charakter spotrebiteľských vzťahov ako vzťahov občianskoprávných vymedzil až v rámci zákona č. 102/2014 Z.z., neznamená, že do doby účinnosti tohto právneho predpisu by mali inú - napríklad obchodnoprávnu - povahu. Ako náležite poukázal už okresný súd, v judikačnej praxi súdov záver o občianskoprávnom charaktere spotrebiteľských vzťahov bol/je dlhodobou akceptovaný, čo sa v plnej miere týka i stanoviska odvolacieho súdu (senátu).

Vzhľadom na aktuálne účinné ustanovenie § 5b zák. 250/2007 Z.z. okresný súd bol povinný z úradnej povinnosti/moci chrániť spotrebiteľa (odporkyňu), vrátane skúmania otázok premlčania uplatňovaného nároku. Z daného titulu nie sú osobitne významné námietky odvolateľa o neprimeranom „navádzaní“ odporkyne okresným súdom na určité vyjadrenia. Aj v prípade úplnej nečinnosti odporkyne by výsledok bol rovnaký, t.j. z úradnej povinnosti by okresný súd prihliadol na premlčanie nároku uplatňovaného navrhovateľom.

Len na okraj krajský súd dodáva, že z obsahu spisu nevyplýva prístup okresného súdu, ktorým by neadekvátne preferoval odporkyňu a ani neprimerané reakcie, resp. komunikácia s navrhovateľom, či jeho právnu zástupkyňou. Naopak, vo vyjadreniach právnej zástupkyne navrhovateľa sa objavuje terminológia, ktorá sa v rámci súdneho konania určite nehodí - napríklad úvod elektronického podania z 9.2.2015 (č.l. 76), kde označuje odporkyňu termínom „ženská“.

Sám navrhovateľ jednoznačne uviedol, že zo strany odporkyne k platnému uznaniu jej záväzku nedošlo. Skutočnosť, že odporkyňa viackrát vyjadrila svoju ochotu záväzok uznať, nemá žiaden vplyv na konečný záver o tom, že k takémuto právnomu úkonu zo strany odporkyne nedošlo.

Pokiaľ odporkyňa v rámci vyjadrenia k odvolaniu prejavila svoju ochotu splatiť dlh voči navrhovateľovi, rozhodnutie súdov v prejednávanej veci uvedenému nebráni. Predmetná pohľadávka (osobitne, ak samotná odporkyňa ju považuje za danú) totiž naďalej existuje; akurát nie je súdne vymáhateľná. Pokiaľ si je odporkyňa vedomá, že má voči navrhovateľovi podlžnosť, malo by byť jej prirodzenou snahou svoj dlh vyrovnať; hoci aj postupne formou splátok.

Vzhľadom na vecnú správnosť zásadného záveru okresného súdu o premlčaní uplatňovaného nároku, krajský súd sa bližšie nezaoberal ďalšími súvislosťami, napr. otázkou preukázania nároku navrhovateľa, či obsahom zmluvného vzťahu medzi účastníkmi.

Okresný súd vecne správne rozhodol i o trovách konania, keď náležite aplikoval zásahu úspechu v spore a návrhový charakter rozhodovania o trovách.

O trovách odvolacieho konania krajský súd rozhodol tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal. Odvolateľ - navrhovateľ nebol v tomto štádiu konania úspešný, preto podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. nemá právo na náhradu jeho trov. Naproti tomu odporkyňa si náhradu odvolacích trov neuplatňovala (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.